

• **Ομολογία εξώδικη.** Ανακαλείται, εάν δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια (ΑΠ 646/2009 Ελλ-Δνη 52/1617).

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΕΞΩΔΙΚΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

1. Η θέση της αποφάσεως στοιχεί προς την κρατούσα νομολογία και θεωρία¹.

2. Κατά διαφορετική γνώμη, η ΚΠολΔικ 354 είναι εξ αντικειμένου ανεφάρμοστη επί εξώδικης ομολογίας, για τους ακόλουθους λόγους : Ο περιορισμός που θέτει η διάταξη αυτή δεν έχει νόημα επί της εν λόγω ομολογίας, διότι αυτή δεν είναι δεσμευτική για το δικαστήριο, όπως η δικαστική ομολογία (ΚΠολΔικ 352 § 1), παρά εκτιμάται ελευθέρως (ΚΠολΔικ 352 § 2). Επομένως, η εξώδικη ομολογία δεν εμποδίζει το δικαστήριο να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεως ως προ το ομολογημένο γεγονός. Η ανάκληση της εξώδικης ομολογίας από τον διάδικο, δεν αντιστρέφει το βάρος αποδείξεως, (όπως επί δικαστικής ομολογίας), παρά δίδει στον ομολογήσαντα διάδικο τη δυνατότητα της ανταποδείξεως² αλλά τη δυνατότητα αυτή δίδει στον ομολογήσαντα η ΚΠολΔικ 345 κι όχι η ΚΠολΔικ 354².

3. Επισημαίνεται ότι η ΚΠολΔικ 345 (η οποία δίδει δικαίωμα ανταποδείξεως στον αντίδικο εκείνου που φέρει το αντικειμενικό βάρος αποδείξεως³), ισχύει και μετά την κατάργησή της από 1-1-2002 (με το άρθρο 14 § 1 ν. 2915/2001 και το άρθρο 15 εδάφ. α' ν. 2943/2001), λόγω του παραγκωνισμού της παρεμπόπτουσας περί διεξαγωγής αποδείξεων αποφάσεως. Διότι η κατάργηση της διατάξεως αυτής δεν έθιξε και το δικονομικό δικαίωμα ανταποδείξεως, το οποίο κατοχυρώνεται συνταγματικώς (δικαίωμα ακροάσεως και αρχή της ισότητας των διαδίκων). Συνεπώς, η νέα δικονομική ρύθμιση ούτε τη σχέση αποδείξεως και ανταποδείξεως μετέβαλε ούτε και την έννοια της ανταποδείξεως αλλοίωσε⁴.

4. Ορθή επομένως θεωρούμε, ως δογματικώς συνεπή, τη δεύτερη γνώμη.

¹ Βλ. σχετικώς : ΑΠ 184/2001 Ελλ-Δνη 2001/1632. ΑΠ 1848/2000 Ελλ-Δνη 2001/723. ΑΠ 1620/1999 Ελλ-Δνη 2000/430. ΑΠ 364/1978 ΝοΒ 27/171. **Νικολόπουλο**, Το δικαίο της αποδείξεως, (έκδ. 2005), § 14 VII 6 σελ. 169. **Μαργαρίτη**, ΕρμΚΠολΔικ Ι (έκδ. 2012) υπό το άρθρο 352 § 2 σελ. 690. **Φραγκίστα/Φαλτσή**, Δικαίο αποδείξεως, (έκδ. 2005), § 134 σελ. 155.

² **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔικ, υπό το άρθρο 354 § 1-3 σελ. 1623. **Ο ίδιος**, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη, (έκδ. 1981), § 5, 5.3.3, σελ. 255-6. **Ο ίδιος**, Μαθήματα ΠολΔ, (έκδ. 1984), § 8, 8.6.1., σελ. 92. **Νίκας**, ΠολΔ ΙΙ (έκδ.2005) § 74 περιθ. αριθ. 10 σελ. 370.

³ Για την έννοια του αντικειμενικού και υποκειμενικού βάρους αποδείξεως, βλ. ενδεικτικώς την ΑΠ 987/2012 (ΝοΒ 61/154) και το υπ' αυτήν **Ενημερωτικό Σημείωμά μου**, υπό τον τίτλο «ΒΑΡΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ : ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ», **σελ. ... επ. του παρόντος**.

⁴ **Νίκας**, ανωτ., § 74 περιθ. αριθ. 11 σελ. 371. **Νικολόπουλος**, ανωτ., § 9 ΙΙΙ 6 σελ. 119.